

Когато Богъ иско да помогне

Нощта обхващаше съ чернитъ си криле цѣлата земя. Последнитъ слънчеви лъчи си играяха по морската повърхност. Настана непроницаема тъмнина. Зададоха се черни, гъсти облаци. Наближаваше страшна буря. И тя дойде. Вълнитъ се надигаха като планини, блъскаха се и разнасяха пѣсенята на бурята. Вѣтърътъ бушуваше. Неговото свистене бѣше страшно, злоещо. Въ това време пѣтуваше корабъ съ пѣтници. Той се мѣташе като нѣкоя тресчица върху грамаднитъ вълни. Капитанътъ даваше заповѣди, бѣгаше насамъ-натамъ, но нищо не помагаше. Пѣтницитъ, сгушени единъ до другъ, треперѣха. Смъртта ги дебнѣше. Тѣ чувствуваха ледения ѝ дѣхъ.

И тогава срѣдъ бурята се разнесе гласа на единъ старецъ:

— Господи, помогни! Паднете на колѣне и се молѣте Богу. Само Той може ни спаси.

И срѣдъ злоещия гласъ на бурята се разнесе тиха молитва. Моряцитъ ги гледаха изумени. И като разбраха, че едничката надежда на всички бѣ въ Бога, и тѣ паднаха на колѣне. Настана гробна тишина. Всички чакаха милостята на Бога. Стана чудо! Вѣтъра почна да стихва, вълнитъ намалѣха. Корабътъ спрѣ своето силно клатушкане. Бурята утихна. Тогава всички станаха на крака и възхваляха името Божие.

Ангелъ п. Мариновъ
I Варн. прогимназия

Не презирай бедния, защото онзи, който оскърбява бедния, оскърбява Създателя му.

Адамъ е билъ въ рая, — и падналъ; Иовъ на боклука — и се увѣнчалъ.

Нека да простимъ и ще ни се прости.

Дълготърпеливиятъ е придобилъ велика мъдростъ.

Внимавай надъ себе си и обмисляй своитъ дѣла, а не чуждитъ.

Ако си сгрѣшилъ, — кажи на Бога: сгрѣшихъ. Мъчно ли е да се каже — сгрѣшихъ? Но кажи и ще се прости грѣха ти.

цето имъ ще отговѣмъ. Ще се разшетаме изъ колибата на Зая и, каквото намѣримъ за ядене, ще го задигнемъ.

Тръгнала сговорна дружина Зая да търси, душицата му да вземе, а на дечицата му погребална пѣсенъ да изпѣе.

Тръгнали и стигнали при хреста, въ който Зайо-байо живѣлъ.

Стигнали и скрили се задъ единъ голѣмъ дѣнеръ. Кума Лиса отишла при вратата и почувчала.

— Кой е? — попиталъ Зайо Дългоушко.

— Закъснѣла пѣтница, която подслонъ търси. Приемете я да се стопли. Тя ще ви благодари и възнагради.

Едното зайче надзърнало презъ ключовата дупка, изтрѣпнало отъ страхъ и едва чуто казало:

— Кума Лиса е, мамо! Не отваряй!

ХРОНИКА

Редакцията честити Рождество Христово на читателитъ си и имъ поднася най-сърдечни благопожелания.

Суми за вестника да се изпращатъ до г. Касиера на св. Митрополия, съ съобщение за какво се изпращатъ.

Научаваме се, че вестникътъ е получаванъ отъ мнозина съ закъснение. Молимъ абонатитъ да ни съобщаватъ за всѣко нередовно получаване на вестника, за да направи редакцията нужнитъ постъпки.

Брой четвърти на в. „Божн гласъ“ излиза въ увеличенъ тиражъ, поради това че сж записани нови абонати. Редакцията съжелава, че не може да изпрати на всички нови абонати бр. 3, защото е изчерпанъ.

Дописки, статии и пр. да се изпращатъ до 20 число на месеца, за да бждатъ помѣстени своевременно.

редакцията умолява г. г. учителитъ и енорийскитъ свещеници да изпращатъ по-добритъ домашни упражненя по български езикъ на ученицитъ и членовѣтъ на дружествата. Въ вестника ще се даде предимно мѣсто на тия ученически съчинения. За най-хубавитъ съчинения ще бждатъ дадени награди.

ДРУЖЕСТВЕНЪ ЖИВОТЪ

Новъ-градецъ-Варненско. Ученическото православно дружество отпразднува празника „Въведение Богородично“ тържествено.

Членовѣтъ на дружеството подържководството на своитъ учители изнесоха въ читалищния салонъ, който бѣ препълненъ отъ публика, музикална забава съ сказка отъ свещ. Христо Ивановъ на тема: „Влиянието на вѣрата въ Бога върху живота и дѣлата на великитъ личности“. Говори сжшо така и Слави К. Славовъ — ученикъ отъ VII класъ, на тема: „Значението на вѣрата въ Бога въ историята на българския народъ“. Забавата бѣ закрита отъ г. Директора на прогимназията.

с. Изворъ — Оморташко.

Ученическото правосл. христ. д-во „св. св. Кирилъ и Методи“ прави всѣка сжбота своитъ събрания подържководството на свещеника. Дружеството има 200 члена. До сега сж четени 18 беседи отъ енорийския свещеникъ и ржководителката. Единъ рефератъ е четенъ отъ ученикъ. Уредена бѣ една литературно-музикална забава.

На празника „Въведение Богородично“ дружеството изнесе съ голѣмъ успѣхъ сценката „Блудниятъ синъ“ съ беседа отъ ржководителката Йорданка Йовчева Димитрова, на тема: „Какво дължи българскиятъ народъ на църквата“. Салонътъ бѣ препълненъ отъ публика.

— Върви отгдето си дошла, гостенко нежелана. На такива загубени „добъръ пѣтъ“!

Повъртѣла се Лисидата, почакала и като видѣла, че съ добро нѣма да ѝ отворятъ, отишла при кумча Вълча и баба Меца. Пошушукали си нѣщо и вкупомъ тръгнали къмъ Дългоушковата кжщичка съ коледарска пѣсенъ:

„Стани, Зайо, стани, байо,
Стани, отвори ни,
Въ одаитъ си широки,
Зайо, уведи ни,
Че сме ние коледари,
Коледари — гости стари!“

И силно заблъскали вратичката на Зайовата кжщичка.

Дългоушко и зайчетата му примрѣли отъ страхъ.

Обадила се кума Лиса:

— Бѣгай, Зайо Дългоушко, че кумчо Вълчо е повелъ глутница да те търси, кожухчето да

ЗАБАВНА КОЛОНА

РЕБУСЪ

1	2	3	4	5	6
7			8		
9			10	11	12
13		14		15	
	16		17		
18	19		20		21
22			23		24
	25		26		
27				28	

I. Водоравно. 1. Български писателъ. 5. Монета. 7. Завършекъ на всѣка молитва. 8. Мѣстоимение. 9. Голѣмо семейство. 11. Металъ. 13. 3-та и 13-та буква на бѣлг. азбука. 14. Видъ седло, мн. ч. 16. Предлогъ. 17. Мѣстоимение отъ старобѣлг. езикъ. 18. Планина въ България. 22. Месецъ. 23. Домашно животно. 25. Еднакви букви. 26. Рогато животно, мн. ч. 27. Грабнатъ. 28. Часть отъ въоръжението на древнитъ бѣлг. войници.

II. Отвесно. 1. Христ. мъченица. 2. Египетски богъ. 3. Стена. 4. Гледай т. 17 отъ водор. думи. 5. Вълноломъ. 6. Градъ въ България. 10. Потвърждение. 12. Последнитъ букви отъ военачалникъ. 14. Глаголъ 3 л. ед. ч. сег. време. 15. Мѣстоимение, мн. ч. 16. Голѣма крепостъ, която бѣлг. войски превзеха въ 1913 г. 19. Пробване. 20. Ограда. 21. Кръвоносни сждове. 23. Фурна. 24. Нахраненъ.

НАША ПОЩА

с. Брѣстакъ — свещ. Д. П. — издадена е кв. № 163 на Ваше име за 100 лв.

с. Полъ Григорово — свещ. З. С. — Записътъ е полученъ и е издадена кв. № 164.

Провадия — свещ. В. С. — Очакваме дописка изъ живота на ученическото дружество.

София — Л. Б. — Получихме писмото Ви. Благодаримъ, че се изпраща една грѣшка, която не е само наша, но обща. Даже и въ тетрадитъ по нотно пѣние за авторъ на химна е посоченъ този, когото и ние писахме.

ВОДОРАВНО И ОТВЕСНО

1	2	3	4
2			
3			
4			

1. Име на бѣлг. царъ
2. Храна за добитици
3. Градъ въ Евр. Ту
4. Глаголъ.

Сходни думи. Съ Р въ началото сѣмъ войскова часть, съ Т — жеско име, а съ Н музикаленъ знакъ. Въ време на война най-много се менъ жадуватъ, сложите ли отпредми буквата О, ставамъ име на дровень пѣвецъ-слѣпецъ.

Зърно сѣмъ, сложите ли въ началото и края буквата Я, ставамъ име на старо селище въ България.

ЗАДАЧА

Една селянка отишла на пазаръ да продава яйца. По пѣтъ още сѣпила 12 яйца. Следъ като прода всички останали, отъ спечелени пари тя си купила 675 м. платъ за 21 лв. за 20 см.; купила и 5 чл. за кафе по 4 65 лв. едната; отъ шавата „Св. Петка“ купила свѣщи. Бѣдни вечеръ, като дала за тѣ 18 лева.

Отъ счупенитъ яйца имала 60 загуба.

Колко яйца е носела селянката на пазара?

ПОСЛОВИЦИ.

Зла рана заздравява — зла (лоша) дума не се забравя. — Единъ селянинъ освободилъ едно меченце отъ храститъ, гдето то било сж закачено. Отъ благодарностъ мечката правила този селянинъ свой прителъ. Веднажъ, като я цѣлуналъ, попиталъ, защо дѣхътъ ѝ бие лошо. Мечката се обидила много, не му рекла нищо; накарала го да ѝ удари силно съ брадавици. Той не искалъ, но тя го запощила и той я хръсналъ жакетъ. Следъ това тя се отдалечила, и дълго време той не я виждалъ. Веднажъ тя я срещналъ и я запиталъ, гдето губи. Тя го накарала да погледне раната; но нищо не се забелязвало. Мечката му припомнила тогава обидната дума, отъ която още болѣло.

— Ще трае отъ бѣдни-вечеръ Коледа.

— Комарътъ, кога се претеглилъ на свой кантаръ, тежалъ 990 кл.

Забел. Въ редакцията сж получени много решения. Въ следващъ брой ще дадемъ отговоритъ на всички ребуси, задачи, сходни думи, гатанки, а така сжшо и имената тѣзи, които правилно сж решени всичко. На абонатчетата пожелаваме усърдие.

Печатница: Свѣтлина: Варна

ли и благодарили на спасителитъ си, които, като видѣли скръвната имъ коледна трапеца, съжалили и имъ дали всичката си храна, която носили въ четитъ си, които били добре пѣтпкани.

Сложилъ Дългоушко всичкото имъ дали добритъ ловци, коледната трапеца, та станала такава, каквато вие, деца, не сж и сѣнували.

На пѣтнитъ врата се изтросило силно. И се разнесе веселъ глътъкъ и шумъ. И провикване: — „Отрете на коледаритъ!“

Децата припнаха да отворятъ а дѣдо Цоло стана и се опляда ги посрещне. Тѣ влѣзоха двора съ пѣсенъ:

„Тазъ година пакъ дойдохъ Будни всички ви найдохме. Божне ле! Коладе ле!“

ти съдере, тебе да одере, а съ месцето ти да отговѣе. И баба Меца е тръгнала съ потеря. Бѣгай! Бѣгай и се спасявай!

Тримата приятели взели да реватъ така силно, че всичко живо въ гората се уплашило и хукнало кое на кжде види.

Едното зайче се заврѣло подъ одърчето, на което спѣло, а другото се притулило задъ купъ зелени листа. Дългоушко подпрѣлъ вратата съ малкия си грѣбъ.

Силниятъ ревъ на тия стари разбойници се чулъ отъ закъснѣли ловци, които се връщали съ празни ржце.

Заградили хреста. И когато нападателятъ напнали да чупятъ вратата на Зайовата кжщурка, разнесълъ се гръмътъ отъ ловджийскитъ пушки, който убилъ кръвопийцитъ.

Дългоушко и зайчетата излѣз-